DEVRİMCİ TİP haberleri

SAYI: 4 27 Kasım 1969

TİP'de birlik ancak devrimci ilkeler üzerine kurulabilir

Partimiz yeni bir dönemin eşiğinde bulunuyor. Bu dönemin özellikleri nelerdir? Şöyle sıralıyabiliriz:

a — Devrimci mücadelemiz, işçilerin ve köylülerin yoğun demokratik hareketleri ile güçlenmektedir. Örneğin, köylüler Değirmenköy'de toprağı, işçiler İstanbul'da Kartal Eğe Fabrikasını, İzmit'de Çelik Halat Fabrikasını işgal etmişler, EAS Akümlatör Fabrikasında da greve başlamışlardır. Devrimci mücadelenin gittikçe güçlendiğini gösteren bu hareketler, partimizi olumlu yönde etkilemekte, oportünizmin yenilgisini yaklaştırmaktadır.

b — Seçim sonuçları parti teşkilâtında genel bir yılgınlık yaratmıştır. Birçok Anadolu il ve ilçesinde partiye gelen giden üye sayısı azalmış, bazı yerlerde ise parti lokalleri açılmaz olmuştur. Bu yılgınlık, parti üyelerinin işçi sınıfının devrimci ideolojisi ile silâhlandırılmamasından ileri gelmektedir.

c — Aybar, son Genel Yönetim Kurulunda istifa etmiştir. Çünkü, gelişen devrimci muhalefet ve oportünizmin büyüyen iç çatışmaları Aybar'ın genel başkan olarak kalmasını imkânsız kılmaktaydı. Bu bakımdan Aybar'ın istifası oportünizmin bir gerilemesi olmuştur.

d — Aybar'ın ardından kurulan yeni yönetim, ikili bir karakter taşımaktadır. Yeni Merkez Yürütme Kurulu, yapısı bakımından Aybar oportünizminin bir devamıdır. Ve bu yapı, Merkez Yürütme Kurulu kararlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Diğer yandan Aybar'ın istifası ile somutlaşan oportünizmin gerilemesi, Merkez Yürütme Kurulu üzerindeki devrimci baskıyı arttırmış bu da kararları olumlu yönde etkileyecek bir şart olarak ortaya çıkmıştır.

e — Oportünist Aybar yönetiminin partinin başında kalabilmek ve seçimlerde kazanılacağını zannettikleri milletvekilliklerini paylaşabilmek için birbuçuk yıldır yaptırmadıkları ilçe ve il kongreleri başlamış bulunmaktadır.

Bu özelliklerden bazıları proleter devrimcilerinin parti içi mücadelesini olumlu yönde, bazıları ise, olumsuz yönde etkilemektedir. Ancak kısa bir muhasebe, olumlu yönde etkileyen özelliklerin, olumsuz yönde etkileyen özelliklerden daha ağır bastığını bize gösterir. İşte, proleter devrimcilerinin parti içindeki mücadelelerinin zafere giden bir mücadele olduğunu bu kısa muhasebeden de görmek mümkündür. Oportünizm, bu zaferi ancak partiyi devrimci özden tamamen yoksun kılacak tedbirlerle önliyebilir.

Mücadelemizi olumlu yönde etkileyen özellikler; (a) şıkkında belirtilen devrimci mücadelenin gelişmesi (e) şıkkında belirtilen Aybar'ın istifasıyla somutlaşan oportünizmin gerilemesi (d) şıkkında belirtilen yeni yönetim üzerindeki devrimci baskı (e) şıkkında belirtilen kongrelerin başlamasıdır.

Olumsuz yönde etkileyen özellikler ise, (b) şıkkında belirtilen üyelerdeki yılgınlık ve (d) şıkkında belirtilen yeni yönetimin yapısıdır.

Yeni yönetim bizzat genel başan M. A. Aslan'ın ağzından «birlik, beraberlik» çağrıları yaparken, bir yandan da Aybar döneminden kalma uygulamalar sürdürülmektedir.

Örneğin, M. A. Aslan'ın 18 Kasım tarihli genelgesinde «bütün sosyalistlerin... Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanmaları» istenmekte, «partimizin birlik ve be-

(Devamı 2. sayfada)

(Baştarafı 1. sayfada)

raberliğinin yeniden kurulması için parti içi demokrasinin gereklerine» saygılı olunacağı ifade edilmektedir.

Fakat, bir gün sonra, yani 19 Kasımda, örgüte gönderilen kongrelerle ilgili genelgede, haysiyet divanlarına verilmiş üyelerin kongrelere katılamayacağı belirtilmektedir.

Tüzüğümüzün 7. maddesi ile açıkça çelişen bu anti-demokratik uygulamanın hâlâ sürdürülmek istenmesi önümüzdeki mücadele döneminin de çetin olacağını göstermektedir.

Tüzüğümüzün 7. maddesi, seçme ve seçilmenin her üyenin «hakkı» olduğunu belirtir. Bu demektir ki, her üye partiden ihraç edilmediği sürece kongrelere katılabilir ve oyunu kullanabilir. Diğer yandan haysiyet divanına verilenlerle ilgili 44/c maddesinde ise, haysiyet divanına verilenlerin «görevlerinden» alınabileceğini bildirir.

Burada hak ve görevi birbirine karıştırmak, herhangi bir yönetim kurulunun kendi muhaliflerini haysiyet divanına vererek kongre dışında bırakmasına yardım etmektedir.

Demek ki, bu uygulama anti-demokratiktir. Ve sosyalist partilerde olmaması gerekir.

TIP'i Devrimci mücadeleye kazanmak için

Proleter devrimcileri, partiyi devrimci mücadeleye kazanmak için, gerekli ön şartları açıkça belirtmişlerdir.

Bu şartlar:

1 — Aybar-Aren oportünist yönetimi tarafından ihraç edilmiş olan proleter sosyalistlerinin 3. Olağanüstü kongre kararına uyularak partiye alınması,

2 — Haysiyet divanına verilmiş olan üyelerin kongrelere katılmasını önleyen anti-demokratik uygulamanın yürürlükten kaldırılması,

3 — Partiye alınmamakta israr edilen genç devrimci militanların partiye alınması,

4 — Kongrelerin demokratik bir hava içinde yapılmasının sağlanması.

Partinin birliğinin sağlanması yolunda atılacak ilk adım bu şartların yerine getirilmesi olacaktır. Aksi halde partide birlik gene sağlanacak, fakat bu proleter sosyalistlerinin, uzun ve daha amansız mücadelelerini gerektirecektir.

Proleter devrimcileri ne yapmalı

Proleter sosyalistleri oportünizme karşı bu güne kadarki mücadelelerinde başarılı olmuşlardır. Son genel yönetim kurulu bunu birkez daha göstermiştir. Ancak hemen şunu da söylemek gerekir ki mücadelemizin başarısı henüz oportünizmi parti içinde tasfiye edecek boyutlara ulaşmış da değildir. Son genel yönetim kurulu bunu da göstermiştir. O halde önümüzde çetin bir mücadele dönemi vardır. Bu dönemde proleter sosyalistleri parti içindeki ideolojik mücadeleyi daha da hızlandırmak zorundadırlar. Proleter sosyalizmini daha çok üyeye benimsetmek, daha çok üyeyi devrimci mücadeleye kazanmak zorundadırlar. Unutmıyalım ki oportünizme karşı ideolojik mücadelenin başarısı, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı verilen mücadelenin başarılı yürütülmesine sıkı sıkıya bağlıdır. O halde proleter devrimcilerini, yalnızca parti içindeki koltuk kavgasını düşünen ve bu yüzden devrimci mücadeleyi unutan oportünistlerden ayıran önemli bir yan da, onların emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı verilen mücadeleyi bir an için olsun ihmal etmemeleridir.

Nitekim proleter sosyalistleri parti içi mücadelenin yoğunlaştığı şu dönemlerde dahi işçilerin ve köylülerin demokratik mücadelesine katılmayı onlara yol göstermeyi bir an için olsun ihmal etmemekte, Silivri'de, Kartal'da İzmitte işçilerle köylülerle omuz omuza mücadele etmektedirler.

Yaşasın proleter sosyalizmi.

Yaşasın devrimcilerin proleter sosyalizmi temeli üzerindeki birliği.

Kahrolsun emperyalizm ve onun saflarındaki uzantısı oportünizm!..

Bora Gözen

olaylar

Çankaya ilçesinde proleter devrimciler ideolojik zafer kazandılar!

Sahte Aren muhalefetinin en güçlü olduğu ilçelerden biri olan ve bu muhalefetin önderleri Sarun Aren ve Behice Boran'ın üye bulunmalarının yanısıra Ankara'da devrimci hareketin yükünü omuzlayan T.D.G.F. üyelerinin büyük çoğunluğunu içinde barındıran T.İP. Çankaya İlçe Kongresi 23 Kasım günü yapıldı.

Kongre başkanlığına az bir farkla Arenci adayın seçilmesinden sonra birbiri ardına konuşan proleter devrimcileri kongreye devrimci hava getirdiler. Kongre boyunca oportünizme karşı yoğun bir ideolojik mücadele yürütüldü.

Kongre başkanı kongrenin başından beri verilen, partiden ihraç edilen ve alınmayan devrimcilere konuşma hakkı tanınmasını isteyen önergeleri oylamaya sunmuyordu. Ancak, proleter devrimcilerin kongreye hâkim olmaları ve ideolojik ağırlık kazanmaları üzerine Başkan önergeleri oya sundu. Bunun üzerine TDGF. Genel Başkanı, partinin ihraç edilmiş üyelerinden Attilâ Sarp'ın ve TİP. Turgutlu üyesi Ömer Özerturgut'un konuşma yapmaları kongre kararıyla kabul edildi.

Her iki konuşmacı sahte Aren muhalefetinin millî cephe bozgunculuğu yaparak emperyalizme karşı devrimci saflarda bölücülük yarattıklarını, Aren'in ve Boran'ın parti kadrolarına yılgınlığı ve pasifizmi aşılamaya çalıştıklarını anlattılar.

Yürütülen ideolojik mücadele sonucunda sahte Aren muhalefeti çökmek üzereydi. Arenciler en güvendikleri kalelerinin çöktüğünü görünce bir tartışmayı bahane ederek ve hükümet komiseriyle anlaşarak kongreyi dağıtmak istediler. Proleter devrimcileri başkanlık divanına güvensizlik önergesi verdikleri sırada Arenciler kongreyi terkettiler. Proleter devrimcileri kongreye devam ettiler ve kongreyi tamamladılar. Verilen ideolojik mücadelenin ürünleri görülmekteydi. Arencilerin kongreyi terketmelerine rağmen kongre başlangıcında sahte Aren muhalefeti saflarında bulunan bir kısım üyeler salonu terketmeyerek proleter devrimcilerle saf tuttular.

Çankaya ilçe kongresi oy hesabına, parmak hesabına dayanan tahminlerin iflâs ettiğini, asıl önemli olanın ideolojik mücadele ve bilimsel sosyalizmin ilkelerinin kabulü olduğunu ortaya koydu. Çankaya ilçe kongresi sahte Aren muhalefetinin yüzünü bir kere daha açığa çıkardı ve onları en güçlü oldukları ilçede güçsüz bıraktı.

Cengiz Çandar

Çankaya devrimcilerinin bildirisi

ÜYE ARKADAŞLAR

Proleter devrimci düşüncenin her geçen gün kazandığı güç, parti içindeki ideolojik mücadelede, oportünistleri kümelendikleri son mevzilerden de sürüp çıkarmaktadır.

Bünyesinde feodal kalıntılar barındıran emperyalizmin vesayetindeki yarı-bağımlı bir ülkede bilimsel sosyalist öğretinin gösterdiği hedef, emperyalizm ve onun işbirlikçileriyle feodal kalıntılara karşı mücadele yani MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMDİR.

Millî demokratik devrimi, burjuva demokratik devriminden ayırdeden özellik; bu mücadelenin bilimsel sosyalizmin ışığı altında ve işçi sınıfı öncülüğünde bütün millî sınıf ve zümreler tarafından yürütülmesidir. Ancak ve ancak millî demokratik devrimin gerçekleşmesiyledir ki, sosyalist devrimin objektif şartları meydana çıkmış olur.

TİP Çankaya İlçe Yönetim Kurulu olarak bundan sonraki eylemlerimiz, bilimsel sosyalizmin üyelerimiz arasında ve işçi sınıfı içinde yaygınlaştırılması, milli ve demokratik bütün eylemlere sahip çıkılarak proleter devrimci düşüncenin ışığında yönlendirilmesi amacını taşıyacaktır.

Partimizi, oportünizmden temizlemek için mücadele eden bütün gerçek devrimcilere selâm.

YAŞASIN OPORTÜNİZMDEN ARINMIŞ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ...

Çankaya İlçesi Yönetim Kurulu

olaylar

Beykozda proleter Devrimcilerin Zaferi

9 Kasım 1969 günü İstanbul'da TİP Beykoz İlçesinin kongresi yapıldı. Kongreye diğer ilçelerden çok sayıda partili ve ihraç edilmiş proleter devrimciler katıldı. Seçim öncesi propaganda döneminde Beykoz İlçesi üyeleri, diğer ilçelerden devrimciler ile birlikte burada seçim faaliyetini yürütmüş; köylere gidilerek köylülere doğru devrimci şiarlar verilmiş ve hedefler gösterilmişti. Bu nedenle Beykoz'lu arkadaşlarla diğer proleter devrimciler arasında, eylem içinde birbirini tanımaktan doğan, devrimci kardeşlik bağları örülmüştü.

Beykoz İlçesi kongresi, proleter devrimcilerinin bir zaferi idi. Delegeler ve diğer devrimciler yaptıkları konuşmalarda oportünizmi bir kere daha teşhir ettiler ve doğru devrimci çizgiyi açıkladılar. Kongrede şu karar alındı:

1 — Partiden ihraç edilen veya şu anda Haysiyet Divanında olan devrimci arkadaşlar partiye kazanılmalıdır.

2 — Parti içinde demokrasi sağlanmalı, eleştiri - özeleştiri prensibi uygulanmalıdır.

3 — Örgütlenme ilkesi olarak «Demokratik Merkeziyetçilik» kabul edilmeli ve uygulanmalıdır.

4 — Işçi - Köylü Gazetesi destelenmelidir.

5 — Parti içindeki görüş ayrılıklarının üyeler tarafından daha somut bir biçimde kavranabilmesi için, her görüşün temsilcilerinin katılacağı bir açık oturum düzenlenmelidir.

Aşağıdaki arkadaşlar Yönetim Kuruluna seçilmişlerdir: Mehmet Mert (Başkan), Kayhan Şahinbeyoğlu (Sekreter), Cemil Alsu (Sayman), Niyazi Gürdal (Üye), Niyazi Dalyancı (Üye), Metin Anlı (Üye).

Beyoğlu Kongresi

16 Kasım 1969 günü İstanbul'da TİP Beyoğlu İlçesinin 7. Olağan Kongresi toplandı. Atanmış Yönetim Kurulu, raporunda seçim faaliyeti dışında hiçbir iş yapılmadığını, hattâ bu faaliyetin dahi doğru dürüst yürütülemediğini açıkça itiraf ediyordu. Oportünist yöneticiler, bütün suçu üst kademe yöneticilerine yüklüyorlar ve onların derhal görevlerinden uzaklaştırılmaları gerektiğini söylüyorlardı. Raporun sonunda partinin geleceği için birtakım tedbirler öneriliyordu.

Raporu eleştiren delege Kemal Günaydın, oportünistlerin ilkesiz birlik çağrılarının mahiyetini ve parti içinde birliğin ancak bilimsel sosyalizm temeli üzerinde kurulabileceğini açıkladı; proleteryanın öz örgütünün dayanmak zorunda olduğu teorik, ideolojik, stratejik - taktik ve örgütsel esasları anlattı.

Delege Osman Erdem, partinin dağılmasının eğitimsizlikten ileri geldiğini ve partinin, tüzükte öngörülen yan örgütleri (özellikle sendikaları) kurması gerektiğini anlatan bir konuşma yaptı. Gündemin eleştriler ve teklifler - dilekler maddelerinde söz alan delegelerin çoğu, partinin pasifizminden, Haysiyet Divanlarının en çalışkan üyeleri ihraç etmelerinden ve tartışma ve eleştiri ortamının olmamasından şikâyet ettiler.

Kongre, Genel Yönetim Kuruluna, Haysiyet Divanlarına sevkedilmiş ve ihraç edilmiş üyelerin partiye tekrar kazanılmasını ve Büyük Kongrenin, bütün il ve ilçe kongreleri tamamlanmadan toplanmamasını isteyen, bir telgraf çekme kararı aldı.

Ayrıca Kongre, üst kongrelere götürülmek üzere, sosyalizmin ideolojik birlik ve örgüt anlayışı ışığında proleter devrimcileri tarafından hazırlanmış bir önerge kabul etti. Gerekçesinde Türkiye'nin yarı - bağımlı, yarı - feodal şartlarını doğru olarak tahlil eden bu önerge, bütün namuslu partililerin ortak isteklerini yansıtmaktadır. Önergenin birinci kısmında «Partimizin Birliği Meselesi» incelenmektedir. Burada demokratik merkeziyetçiliğin ve tüzüğün 7. maddesinin eleştiri ile ilgili kısmının uygulanması, ihraç edilmiş devrimci üyelerin partiye kazanılması ve Haysiyet Divanlarına sevk edilmiş olan devrimci üyelere haklarının iade edilmesi, ideolojik birliğin sağlanması için bilimsel sosyalizmin öğretilmesi, her organ ve üyenin tenkide ve kendi kendini tenkide açık olması, partinin sosyalizme yabancı unsurlardan arı tutulabilmesi için tüzüğün üye kabulü ile ilgili 4. ve 6. maddelerinin tam olarak uygulanması ve politik sebeplerle kitle halinde üye kaydedilmesine son verilmesi önerilmektedir.

olaylar

Önergenin ikinci kısmında «Partimizin Kitlelerle Bağlılığı ve Gelişen Sosyal Mücadeleye Öncülüğü Meselesi» incelenmektedir. Partinin işçilerin ekonomik mücadelelerine, köylülerin demokratik hareketlerine öncülük etmesi ve bütün sınıflar içinde faaliyet yürütmesi; partinin yan örgütlerin (sendikalar, gençlik örgütleri, üretim ve tüketim kooperatifleri) kurulmasına önayak olması ve parti üyelerini bunlarda çalışmakla görevlendirmesi; partinin yan örgütlerle sıkı ve devrimci bağlar kurması; ve devrimci propaganda ve haberleşme aracı olan İşçi - Köylü Gazetesinin parti kanalıyla yayılması önerilmektedir.

Bu önergenin kabul edilmesi proleter devrimcilerinin parti meselelerini doğru teşhis ettiklerini ve bu doğru teşhis ve tedbirler etrafında bütün namuslu partilileri toplayabildiklerini gösterdi. Esasen yapılan konuşmalardan, tabanın, partinin öncülük görevini yerine getiremediğini ve bunun sebeplerini anlamağa başladığı görülmekteydi.

Siyasî Konuşmalar maddesinde Kongre kararıyla Beyoğlu İlçesi üyesi olmayan proleter devrimci Istanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği Başkanı Tarık Almaç bir konuşma yaptı.

Şişli kongresi ertelendi

23 Kasım 1969 tarihinde İstanbul'da yapılacağı duyurulmuş olan Şişli ilçesi kongresi, bilinmeyen bir nedenden ötürü, ertelenmiştir. Bu konuda bilgi almak için İstanbul il merkezine giden bir arkadaşımıza, İl Yönetim Kurulu üyeleri; «Ertelemenin nedenini bilmediklerini» söylemişlerdir. Oysa, bir süre önce Şişli ilçesinde Behice Boran'ın konuşmacı olarak bulunduğu bir toplantıda, proleter devrimcileri konuşma ve oportünizmi ideolojik yenilgiye uğratma fırsatını buldukları için, toplantıyı düzenliyenlerden yedi kişinin Haysiyet Divanına sevkedildiği, bunun için kongrenin ertelendiği söylentileri dolaşmaktadır.

Altındağ İlçesi'de devrimcilerin!

9 Kasım 1969 günü Ankara'da Altındağ ilçesinin kongresi yapıldı. Oportünizmin silindiği ve proleter devrimcilerinin kesin ideolojik zafer kazandığı bu kongrede yönetim kuruluna Şuayıp Güngör, Ertuğrul Özbay, Mustafa Kıyak, Fevzi Yavuz, Özer Aytaş, Mustafa Koşar ve Sedat Gürkan arkadaşlar seçildiler.

Cem Somel

Deniz Gezmiş tahliye edildi

Emperyalize karşı dövüşen ve işçilerle köylülerin demokratik mücadelelerini destekleyen (ve Aybar yönetimi tarafından bildirilerle, anarşistlikle suçlanan ve hâkim sınıflara ihbar edilen) devrimci gençliğin yiğit önderlerinden TİP Üsküdar ilçesi üyesi Deniz Gezmiş, bir süredir işbirlikçi iktidar tarafından hapiste tutulmaktaydı. Gezmiş 25 Kasım günü tahliye edilmiştir.

eğitim

OPORTÜNİZM NEDİR? OPORTÜNİST KİMDİR?

Oportünizm, genel olarak, işçi sınıfının, sınıf çıkarlarının burjuvaziye feda edilmesidir; işçi sınıfının sınıf çıkarlarına ihanet ederek, kapitalist sınıfla uzlaşma politikasıdır. Oportünist, burjuvaziyle uzlaşarak, işçi sınıfına ihanet eden, işçi sınıfının uzun vadeli çıkarlarını kendi kısa vadeli çıkarlarına feda eden kimsedir.

Oportünizmin bu genel tanımı, temel sınıf çelişmesinin burjuvazi ile işçi sınıfı arasında olduğu kapitalist - emperyalist ülkelerdeki oportünizm biçimini esas alır.

Oysa, emperyalist dünya sistemi içinde, emperyalist tekellerin ve emperyalizmin yerli uşaklarının bir sömürü alanı olan ülkemiz, sömürge tipi kapitalizmin hâkim olduğu ve üzerinde feodal kalıntılar barındıran bir ülkedir.

Ülkemizdeki temel sınıf çelişmesi, işçi sınıfı ile, genel olarak, kapitalistler arasında değil, yarı-sömürge, yarı-feodal yapının hâkimi olan emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi (yâni yabancı şirketlerin yerli ortağı ve komisyoncusu durumunda olan kapitalistler) ve feodal mütegallibe (büyük toprak sahipleri) ittifakı ile bu gerici ittifakın baskısı altında olan bütün millî sınıflar, yani işçi sınıfı, köylüler, küçük burjuvazi ve millî burjuvazi (yâni, sermayesi tamamen millî olan, yabancı şirketlere ortak olmayan yerli iş adamları) arasındadır.

Kendi aralarında çelişmeler, çıkar zıtlıkları bulunmakla birlikte, bütün millî sınıfların çıkarları; emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi-feodal mütegallibe iktidarının devrilmesinden ve yerine millî sınıfların ortak iktidarının konulmasından yanadır. Ülkemizde işçi sınıfının hemen önündeki görev, diğer bütün millî sınıflarla bir cephe kurarak, bu cepheye öncülük ederek, emperyalizm ve onun yurt içindeki işbirlikçilerinin iktidarına son vermektir.

İşte, bu şartlar altında olan ülkemizde ve bizim gibi sömürülen bütün ülkelerde oportünizm, devrimin dostlarıyla düşmanlarını birbirine karıştırmak, dostu düşman, düşmanı dost yerine koymak ve böylelikle ülkeye hâkim olan gerici ittifaka, emperyalizm ve işbirlikçilerine hizmet etmek, öncelikle işçi sınıfının ve bütün millî sınıfların çıkarlarına ihanet etmek şeklinde tezahür etmektedir.

Türkiye'de oportünizmin başta gelen gelen temsilcileri Aybar ve Aren oportünist klikleri, önümüzdeki millî demokratik devrimde, gerçekte işçi sınıfının en yakın müttefikleri olan, küçük burjuvazinin en bilinçli, en uyanık kesimi olan, millî ve demokratik eğilimler taşıyan asker - sivil aydın zümreyi ve onun siyasî temsilcileri olan Kemalist devrimcileri düşman, halkımızın düşmanı olan Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri dost, onların gerici siyasî hareketlerini «rayına oturmamış devrimci halk hareketleri» olarak sunmaya çalışmışlardır. Ülkemizi kesin olarak emperyalizm ve işbirlikçilerinin tahakkümü altına sokan 1950 seçimlerini ve Demokrat Parti hareketini bir «halk devrimi» olarak ilân etmişlerdir. Aybar ve Aren oportünist kliklerinin gerçek yüzleri teşhir edildikten ve hainlikleri mahkûm edildikten sonra, şimdi de bazı sözde «bilim adamları» ülkemizdeki temel çelişmenin, (Aybar - Aren oportünist kliklerinden gerici ittifakın baş temsilcilerine kadar uzanan) «İslâmcı - doğucu halk cephesi» ile, (gerçekte bütün millî ve demokratik güçler anlamına gelen) «batıcı - lâik bürokratlar» arasında olduğu yutturmacasını yaymaya çalışmaktadırlar. Onlara göre, ülkemizdeki temel çelişme Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri ile bütün millî sınıflar arasında değil, «İslâmcı - doğucu halk cephesi» ile «Batıcı - lâik bürokratlar» arasındadır. Bu çabaları onların gerçek niyetlerinin Amerikan emperyalizmine hizmet etmek olduğunu yeterince ortaya koyar. Onlar Aybar - Aren oportünizmini allayıp pullayarak yeniden canlandırmaya çalışmaktadırlar.

Millî demokratik hareketimiz, halkımıza gerçek dostlarını ve düşmanlarını tanıtmaktan, düşmanlarımızın aramızdaki uzantıları, ajanları olan oportünistleri teşhir etmekten geri kalmayacaktır. Millî demokratik hareketimiz, oportünizmi ezecektir!

Şahin Alpay

Haysiyet Divanı savunmaları

TİP'in devrimci bir örgüt niteliğini kazanması için mücadele eden Bakırköy İlçesinden yedi devrimci arkadaş Haysiyet Divanına verilmişlerdi. Devrimci bir belge olan bu arkadaşların savunmasını yayınlıyoruz.

aynı zamanda ideolojik bir mücadele aracıdır!

19/Haziran/1969... İlçe başkanı Celâl Beyaz, Sekreter Tayfur Güzelyazıcı, üye: Yüksel Ertümen, üye: Recep Baştuğ ve sayman: Celâl Küçük'den kurulu, tâyin edilmiş yönetim kurulu «oy birliği ile» ve «kesin ihraç» talebiyle biz, Bakırköy ilçesine kayıtlı yedi devrimci arkadaşı haysiyet divanına veriyorlar.

Savunmamıza geçmeden önce, atanmış yönetim kurulu üyelerinin, içinde bulunduğumuz devre içindeki durumlarına, geçen altı aylık mücadelelerin, olayların sonucu olarak meydana gelen bilinçlenme ortamının gelişmesi açısından, bir göz gezdirelim. O zamanın yönetim kurulunda görev alan arkadaşların büyük bir çoğunluğu içinde bulundukları durum, partinin genel bozukluğu ve ideolojik bulanıklık yüzünden, sözü geçen davranışlarında, genellikle, iyi niyetliydiler. Kendilerine yıllardır şırınga edilen şartlanmaların ışığında, bizlerin devrimci eğitim, devrimci pratik ve partimizin, bir an önce «sosyalist bir parti» seviyesine çıkarılması için sürdürdüğümüz mücadeleleri ve titizliği o günkü şartlar içinde, yanlış değerlendirdiler.

BAŞKAN CELÂL BEYAZ, bir zaman sonra, **M.A. Aybar'ın sosyalizmden saptığını, Aybar yönetimine kesinlikle karşı olduğunu, bundan böyle Aybar yönetimine karşı birlikte mücadele etmemiz gerektiğini** bizzat dile getirmiştir. Kendisine, «bizlerin, zamanında bunun mücadelesini yaptığımızı» söylediğimizde ise, **«o zamanın şartlarında, bu mücadeleyi "doğru" değerlendiremediğini, aslında, bizlerin doğru yolda olduğumuzu, fakat aşırı davrandığımızı»** açıkça belirtmiştir. Ayrıca, artık, M. A. Aybar'a karşı ortak mücadele vermemizin mümkün olduğunu da belirtmiştir.

SEKRETER TAYFUR GÜZELYAZICI ise, bugün tamamen devrimci saflarda mücadelesini yürütmektedir. Partide sürekli yapılan eğitim çalışmaları ve kendi olağanüstü gayreti ile, ilçede sosyalizmin bilimini öğrenen arkadaşlar içinde en önde gelen bir arkadaşımızdır. Kendisi, İl Yönetim Kuruluna, Merkez Yürütme Kuruluna ve Genel Yönetim Kuruluna gönderdiği, yönetim kurulundan, istifa mektubunda, o zamana kadar bilincine varamadığı gerçekleri açıkça ortaya koymuş ve sert bir dille yöneticileri eleştirmiştir.

ÜYE YÜKSEL ERTÜMEN, haysiyet divanı kararına imza koymasına rağmen, şartlar geliştikçe ve parti içinde, aktif çalışmalarımızı yakından görüp değerlendirdiğinde, düzenlenen eğitim çalışmalarına sürekli olarak katılmış ve devrimci saflarda, bizlerle beraber omuz omuza olmuştur. Eğitim çalışmaları içinde, bilimsel sosyalizmin kendisine göre karanlık kalan noktalarını, bütün arkadaşlarımızın yaptığı gibi, sormak ve tartışmak imkânını değerlendirmiş ve kendi deyişi ile, **«Şimdi meseleleri anlıyorum. Oportünizmin ne olduğunu, yürütülen devrimci mücadelenin zorunluluğunu ve sizlerin çabalarını şimdi gerçekten değerlendiriyorum»** demiştir. Yüksel Ertümen, devrimci saflarımızın gerçek militanlarından biridir. Ve devrimci mücadelemizde omuzdaşımızdır.

ÜYE RECEP BAŞTUĞ ise, o günlerden beri ilçe binasına hiç uğramamıştır. Çalışmalarımızın dışında kalmış, türlü çağrılarımıza rağmen aramıza katılmamıştır. Oysa, Recep Baştuğ, hepimizce ağabey olarak kabul edilen, sevilen ve sayılan bir arkadaştır. Partimizin içine düştüğü kargaşalık içinde, henüz gerçek yerini almak imkânını elde edememiştir. Kişisel şartlanmaların dışına çıktığı an devrimci saflardaki yerini mutlaka alacaktır.

Geriye bir tek **CELÂL KÜÇÜK** kalmaktadır!

O Celâl Küçük ki, şanını devrimci saflarımızda bilmiyen kalmamıştır. Derby işgalinde, işçilere «kızıl köpekler», başlıklı bildiriler kaleme alan, sarı sendika lideri, partiye girip belirsiz nedenlerle istifa eden, sonra tekrar müracaat edip ü-

MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ÜZE

Milli demokratik devrim mücadelesinde TİP'in rolü ne olabilir?

Türkiye'nin özel şartlarından dolayı, önümüzdeki ilk devrimci adım, emperyalizmi yurdumuzdan söküp atmak, işbirlikçi burjuvazi ve feodal ağa ortaklığını etkisiz hale getirmektir. Şu halde, devrimci partinin görevi, emperyalizmin, işbirlikçe burjuvazi ve feodal ağa ortaklığının sömürüsünden zarar gören bütün millî sınıf ve tabakaları «Millî Demokratik Devrim» yolunda mücadeleye sevk edebilmektir. Türkiye İşçi Partisi gerçekten devrimci bir parti olmak yoluna girecekse, derhal toparlanıp bu görevi yapacak hâle gelme çabarına girişmelidir.

Türkiye İşçi Partisi'ni bugüne kadar yönetenlerin, kasten yahut cehalet yüzünden kavramları birbirine karıştırmak suretiyle Türkiye devrimci hareketine verdikleri zarar, öyle zannedildiği gibi sadece teorik plânda kalmamakta, partinin günlük eylemlerine kendisini göstermektedir.

Sendikal hakların alınması için mücadele, sosyalist mücadele midir?

Meselâ: TİP üyesi iyi niyetli bir militan, İş Kanununu uygulamıyan işyerlerinde diğer işçilerle beraber yürüttüğü sendikal mücadeleyi sosyalist (anti-kapitalist) mücadele zannetmektedir. Bu yanılma, hem bugünkü demokratik hakların alınması için yaptığımız mücadeleye, hem de daha sonraki dönemde yapılacak sosyalizmi kurma mücadelesine zarar verecek niteliktedir.

Çünkü: işyerinde çalışan işçiye, İş Kanununun uygulanmasını sağlamak için yapılan demokratik mücadeleyi sosyalist mücadeleymiş gibi göstermek, henüz sosyalizmi benimsememiş, hattâ hâkim çevrelerin beyin yıkamaları sonucunda sosyalizme allerji duyan bazı işçileri —bunlar az değildir— demokratik mücadele saflarından uzaklaştıracaktır. Ayrıca, İş Kanununun uygulanması için verilen mücadeleyi sosyalist mücadele zannetmek, işçi sınıfının ilerdeki sosyalist mücadelesine zarar verecek, bu hakları alan işçi, sosyalist mücadeleyi yaptım zannedip, ilerdeki mücadeleye kayıtsız kalacaktır.

Aynı hatâ emperyalizme karşı mücadelede de ortaya çıkmaktadır. Emperyalizme karşı mücadeleye yalnız sosyalist olanlar katılmaz. Yurdumuzdan emperyalizmi kovmakta başarı sağlanacaksa, bu, sosyalist olsun olmasın, bütün millî sınıf ve tabakaların birlikte mücadelesi ile olacaktır. Şu halde, Amerikan 6.ncı Filosu Dolmabahçe'de demirlediği zaman, yapılan bir mitingte —yöneticiler sosyalist de olsalar— antiemperyalist şiarlar yerine sosyalist şiarlar atmak, yanlış ve harekete zararlıdır. Şöyle ki: Daha önce halka yaptığımız çağrılarda bütün vatanseverleri Amerika'ya karşı direnişe çağırıyoruz, yalnız sosyalistleri değil. Mitingimize katılan, sosyalizmle hiç ilgisi olmayan fakat içtenlikle Amerikalıların yurdumuzdan kovulmasını isteyen bir kimse, miting meydanında «Sosyalist Türkiye» şiarıyla karşılaşıyor. Mitingte sosyalist Türkiye diye avaz avaz bağıran arkadaşların büyük kısmının iyi niyetli olduğu muhakkaktır. Fakat maalesef bu arkadaşlarımız daha önceki misalde olduğu gibi, bugünkü millî bağımsızlık mücadelemize, dolayısiyle de ilerdeki sosyalizmi kurma mücadelemize zarar vermektedirler.

RİNE SORULAR ve CEVAPLAR : (IV)

Milli demokratik mücadelede sosyalist partinin görevi

Millî demokratik devrimin sosyalist devrimle aynı şey olmaması, bu mücadelenin sosyalist bir partinin görevi olmadığını göstermez. Elbette ki sosyalistler bir ân önce halkımızı iç ve dış sömürünün bütün çarklarından kurtarmak isterler. Fakat bir şeyi gerçekleştirmek için, istemek yetmez. Bu yüzden, gerçek sosyalistler önümüzdeki —gerçekleştirilmesi mümkün olan— görevi saptadıktan sonra boş lâfla vakit geçirmez, bunu gerçekleştirmeye çalışırlar. Zaten karşı tezi savunanların kendi ortaya attıkları şiarlara inanmadıkları, bütün davranışlarından bellidir. Bu arkadaşlar ortaya ne olduğu belirtilmeyen soyut bir «sosyalist Türkiye» şiarı atıyorlar ve bunu gerçekleştirecek hiç bir eylem öne sürmüyorlar. Bırakıyorlar ki parti üyeleri, sempatizanlar emperyalizme karşı ve demokratik hakların elde edilmesi için mücadeleyi sosyalist mücadele sanıp yanılsınlar.

«Devrimcilerin bugün önündeki görev, demokratik devrimi gerçekleştirmek için mücadeledir» dedik. Eğer Türkiye İşçi Partisi önümüzdeki dönemde bu mücadelenin öncülüğünü yapacak duruma gelmezse, yani bütün sosyalistleri çatısı altında toplayıp, bütün millî ve demokratik güçleri eylemde birleştirebilecek, harekete sevk edecek hale gelmezse, devrimci saflar içindeki itibarını iyice yitirecektir.

TIP bu mücadelede öncülük yapacak duruma nasıl gelir?

TİP bu duruma örgüt içinde birliği sağlamak, parti saflarında sosyalizmin bilimini hâkim kılmak, doğru devrimci stratejiyi saptamak yoluyla gelebilir.

Parti içinde birlik elbette bilimsel sosyalizmin gösterdiği doğrultuda bir ideoloji ve eylem birliğinden doğacaktır. Bu birliği sağlamanın yolu da, parti içinde bilimsel sosyalizmin öğretilmesi yanında, demokratik merkeziyetçiliğin uygulanmasıdır. Bugüne kadar partiyi yönetenler, partide her türlü eğitimi yasaklamışlar, üyelerin yurt ve dünya meseleleri hakkında fikir sahibi olmasını, parti içindeki her türlü tartışmayı önlemeye çalışmışlar, üyeleri kendi ağızlarına bakan birer robot hâline getirmeye gayret etmişlerdir. Memleketimizde uzun yıllar devrimci yayınların yasaklanmış olması da bu hususta yöneticilere yardım etmiş, bilgiden yoksun bir ortamda yıllarca istedikleri gibi at oynatabilmişlerdir. Bu keyfî ve devrimci mücadeleyi köstekleyen, partiyi zayıf düşüren davranışlara karşı çıkan bilinçli üyeler partiden atılmış, parti büyük bir keşmekeş içine düşmüştür.

Partinin bu hâle gelmesinden Aybarcılar kadar Aren kliği de sorumludur. Partiyi beraber yönettikleri zamanlarda parti içinde eğitime engel olmak, en bilinçli üyeleri partiden atmak için aralarında su sızmadan anlaşmışlardır.

TİP sosyalist bir parti hüviyetine girecekse, eski hataların düzeltilmesi, ihraç edilen ve Haysiyet Divanlarına verilen üyelerin geri dönmesi, parti içinde bilimsel sosyalizmin öğretilmesi sağlanmalı, partide sosyalist fikirlerin her seviyede tartışıldıktan sonra karara bağlandığı bir ortam yaratılması gereklidir. Gerisi lâftan ibarettir.

Sevinç Özgüner

yeliği hemen kabul edilen, ilçedeki devrimci arkadaşlara karşı, onları dövdürmek ve ilçe faaliyetlerini bilfiil sabote etmek amacıyla, sendikadan, çoğu parti üyesi olmayan işçi arkadaşlarımızı toplu olarak partiye getiren ve onları bizim aleyhimize şartlamaya çalışan bir garip adam, bir açık provakatör! Celâl Küçük adı, bütün partili arkadaşlara çok şey hatırlatmaktadır. Kendisi, halen devrimci ilçe tabanı tarafından boykot edilmiş ve foyası açıkça ortaya çıkmış ve ilçe lokaline girmesi bile hâdiselere gebe olcak olan bir partili(!)dir. Gerçekte, bu adamın partiden atılması gerekli iken, bizlerin, onun imza koyduğu bir kararla haysiyet divanlarına verilmemiz üzücüdür.

Sonuç ortadadır: Bizleri vaktiyle haysiyet divanına veren yönetim kurulu üyeleri şimdi saflarımızdadır. Önceki yönetim kurulu başkanı ve üyelerinin yine büyük çoğunluğu, vaktiyle il tarafından defalarca tayin edilmiş olanları da dahil, saflarımızın önde gelen militanlarıdır. Örnegin, bundan önceki tayin edilmiş kurulların başkanlıklarını yapan Osman Yalın devrimcilerin lideri durumunda, sonraki kurulun başkanı olan Zeki Girgiçli de, saflarımızın gerçek bir militanıdır. Yine, bu kurulların hepsinde sekreterlik görevi kendisine verilmiş olan Tayfur Güzelyazıcı, yukarıda izah ettiğimiz gibi, devrimci saflarımızın en çalışkan bir militanı olmuştur.

Sayın Haysiyet Divanı üyeleri,

Bizler, hizipçi, bölücü bir yöntemi izlememekteyiz. Tersine, ideolojik bir yoğunluğun doğurduğu aktif bir çalışmanın ancak birlik, beraberlik ve kardeşliği yaratabileceğini ve ancak bu yolla partimizin gerçekten sosyalist bir örgütlenmeye, geç de olsa, varabileceğine inandık ve bunu da kendi ilçemizde uyguladık. Teorik bilinçlenmeyi herşeyin üstünde tuttuk. Bilimsel sosyalizmin ilkeleri ile cihazlanan arkadaşları pratik içinde örgütlenme bilincine getirmek için var gücümüzle çalıştık. Devrimci pratiğimizi, ideolojik mücadele ile, elimizden geldiği kadar birlikte ve etkenlik içinde yürüterek doğru ve önemli sonuçlar aldık. Bakırköy ilçesinin bütün militanları, bugüne dek bütün devrimci mücadelelerde, ellerinden geldiğini yaptılar, teorik açıdan kendilerini yetiştirdiler. Bu, toplu, hepberaber çalışmanın, ideolojik birlik esaslarını uygulamanın bir sonucudur.

Bugün rahatlıkla şunu söyliyebiliriz: Bakırköy ilçesi İstanbul ilçeleri içinde, teorik ve pratik açıdan en güçlü ilçelerden biridir! Ve bu sonuç, haysiyet divanlarına konu olmak bir yana, övülecek bir durumdur.

Sosyalist bir parti içindeki mücadele «adam» mücadelesi değildir. Aybar ya da Aren klikleri, veya «Aybarcılık», «Arencilik» ideolojik bir mücadelenin şiarları değildir. İdeolojik bir mücadele, hedef olarak, bilimsel sosyalizmin ilkelerini ve slogan olarak da, önümüzdeki doğru, devrimci stratejinin sloganlarını ortaya koyar. Şu açıktır: Mücadelemiz, ...'cılık değil, bilimsel sosyalizmin partimize tavizsiz hâkim olması mücadelesidir.

Sayın Haysiyet Divanı üyeleri,

Sorumluluğunuz büyüktür. Partimizi bu terör çok çıkmazlara sürükleyecektir. Bu yanlış tutumun önüne geçmek mümkündür. Ve unutulmamak gerekir ki, içinde bulunduğumuz mücadeleler hakkındaki hüküm, bugünün dar kalıpları içinde «Aybar'cı» ya da «Aren'ci» kişiler tarafından değil, olayları gerçekten devrimci kıstaslarla değerlendirecek olan yarının devrimcileri tarafından verilebilir.

Bizler ne yaptık?

1 — Genel olarak, oportünizme karşı sosyalizmin bilimini savunduk ve partimizin sağ ve sol sapmalardan arınması için mücadele verdik.

2 — İl ve İlçe örgütlerinde kesinlikle «devrimci teorik eğitim» yapılmasını istedik. Kendi ilçemizde de bunu uyguladık.

3 — İl ve İlçe kongrelerinin bir an önce yapılmasını, parti tabanının devrimci yapısının bütün teşkilâta egemen olabilmesi için, demokratik merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasını istedik. Keyfi yönetimin kalkmasını ve parti içi demokrasinin kurulması için mücadele ettik.

4 — Kongre kararlarının tatbik edilmesini istedik. Parti içinde, eleştiri, özeleştiri gibi müesseselerin yerleşmesi gereğini savunduk. Kongre kararlarının gere-

ği olarak, partiden önce çıkarılmış devrimci arkadaşlarımızın derhal partiye alınmasını istedik.

5 — Devrimci bir partinin mutlaka sağlam bir disiplini olması gerektiğini savunduk. Ancak bu disiplinin terörle, haysiyet divanlarının alabildiğine ve yönetici kadroların keyfine göre çalışması ile kurulamıyacağını, devrimci bir partinin, ancak «ideolojik birlik» esasları üzerinde disiplinini oturtabileceğini ileri sürdük. Böyle bir disiplinin bir an evvel kurulabilmesi için, bütün parti üyelerinin devrimci teori ile cihazlanması gerektiğini söyledik ve ancak bilimsel sosyalizmin temeli üzerinde birlik ve beraberliğin kurulabileceğini ısrarla belirttik.

6 — Partimizin, gerçekten devrimci bir hüviyete kavuşturulması için dürüst olarak açık mücadele veren arkadaşların haysiyet divanlarına verilmelerinin önlenmesini, TİP'in bugün içine düştüğü durumdan bir an evvel çıkabilmesi ve gerçek devrimci hüviyetine kavuşabilmesi için meselelerin açıkça tartışılması, ideolojik mücadelenin baskı metodları ile önlenmeye çalışılmaması gereğini savunduk.

7 — Partimizin, işçi hareketlerinde, köylülerin demokratik toprak mücadelelerinde, anti-emperyalist hareketlerde öncü bir rol oynaması gerektiğini, yönetici kadroların pasif tutumu yüzünden bugün parti dışında kalmış bulunan devrimci mücadelenin, devrimci bir partiye yakışır biçimde TİP tarafından kanalize edilmesi gerektiğini savunduk. Amerikan emperyalizmine karşı yiğit mücadeleler veren militanlara karşı bir tutum takınılmasının son derece yanlış olduğunu, parti genel başkanının anti-emperyalist ve anti - feodal mücadeleler karşısında, düzenlediği basın toplantılarında ve genelgelerinde kullandığı dilin, gerçek bir sosyalist öndere yakışmadığını söyledik.

8 — Milletvekilliği kontenjanının kalkmasını istedik. İşçi sınıfının gerçekten parti içinde yönetime katılmasının sağlanmasını, işçi arkadaşlarımızın, devrimci teori ile cihazlanarak bir «oy mekanizması» olmak durumundan çıkarılması gerektiğini savunduk.

9 — Kendi ilçemizde, üyelerin bilimsel sosyalizmi devrimci bir açıdan öğrenebilmesi için sürekli eğitimler düzenledik.

Yani, özet olarak, kesinlikle işçi sınıfının devrimci ideolojisini savunan, bu yolda üyelerini bilinçlendirmeye yönelmiş ve bilimsel sosyalizmin ilkelerine uygun aktif eylemlere yönelmiş ve bunların öncüsü durumunda olan, parti içi demokrasiyi sonuna kadar uygulayan, bu açıdan parti disiplinine sonuna kadar bağlı, doğru devrimci stratejiyi savunan ve ilk aşamada, «TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE» için mücadele veren, yiğit ve mert bir Türkiye İşçi Partisi istedik ve bunun gerçekleşmesi için mücadele ettik.

Bizler proleter sosyalistleriyiz

Devrimci mücadelede ölçümüz, bilimsel sosyalizmin ilkeleridir. Türkiye gibi, emperyalizmin boyunduruğu altındaki bir ülkede, bilimsel sosyalizmin uygulanması demek olan, MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM stratejisi, ilk aşama olarak hedefimizdir. Biz bunu söylerken, oportünizmin tahrifçiliğine, «doğmatiklik» suçlamalarına karşı da aktif bir ideolojik mücadele vermek durumunda olduğumuzu biliyoruz ve bunu da yapıyoruz. Lenin'in şu sözleri eylemlerimizi belirlemektedir: **«Emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadele ile birlikte yürütülmediği sürece bir yalandan ve riyadan ibarettir.»**

Önümüzdeki devrimci görevi doğru tesbit edemezsek ve mücadelelerimizi bütün gücü ile aynı doğru hedefe yöneltemezsek elde edeceğimiz sonuç başarısız olacaktır. Doğru tesbit edebilmek için de devrimci teoriyi iyi bilmemiz gerekmektedir. «Devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz» sözü burada önem kazanmaktadır. Bilimsel sosyalizm, emperyalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerde, devrimci bir partinin görevinin "millî demokratik devrim„i gerçekleştirmek olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Marx, «Hiçbir sosyal düzen, içinde yer alabilecek bütün üretim güçleri gelişmeden ortadan kalkmaz ve yeni yüksek üre-

tim ilişkilerinin varlıkları için gerekli maddî şartlar, eski toplumun rahminde olgunlaşmadan önce, asla ortaya çıkmaz. Bu yüzden insanlık, sadece çözümleyebileceği görevleri önüne koyar; çünkü meseleye daha yakından bakarsak, daima görürüz ki, görevin bizzat kendisi, ancak, çözümü için gerekli olan maddî şartlar zaten ortadaysa, ya da eğer oluşma yolundaysa ortaya çıkar», demektedir.

Söz konusu maddî şartlar olgunlaşmadan, özellikle emperyalizm yurttan kovulmadan, ülkemizde feodal kalıntılar egemenliklerini hâlâ sürdürürken, önümüze "sosyalist devrim,, görevini koymak, bilimsel sosyalizme açıktan açığa karşı davranmaktır. Ve bu saflarımızı bölmekten, ve emperyalizmin çıkarlarına uygun bir politika izlemekten öteye bir şey değildir.

Mao Tse-Tung da şöyle demektedir: «Fakat başka bir grup da var ki, bunlar, görünüşe göre kötü niyet taşımamalarına rağmen «bir tek inkilâp teorisi»ne, «hem siyasî inkilâbı hem sosyal inkilâbı bir hamlede başarmak» gibi tamamen hayal mahsulü bir kavrama kapılmış bulunuyorlar. Böyleleri, inkilâbımızın iki safhaya bölündüğünü, ancak birinci inkilâbı başardıktan sonra ikinciye geçebileceğimizi «her iki inkilâbı bir hamlede başarmak» diye bir şeyin söz konusu olmıyacağını anlamıyorlar. Böyle bir görünüş, inkilâpta atılacak iki adımı birbirine karıştırır ve bugünkü ödevin yerine getirilmesi için sarfedilen gayretleri baltalar; bu bakımdan çok zararlıdır. İnkilâpçı safhalardan birincisinin, ikinci safha için şartları sağladığını ve iki safhanın burjuva diktatörlüğünün teesssüsüne meydan vermeden birbirini takip etmesi gerektiğini söylemek doğrudur ve Marksist inkilâpçı gelişme teorisine uygundur. Fakat eğer, demokratik inkilâbın kendine has ödevleri olmadığı, gerçekleştirilmesi için elverişli anın beklenmesine lüzum bulunmadığı ve inkilâbın bu birinci safhasının ödevinin başka bir ödevle (yani, ancak çok daha sonra başarılması mümkün olan «sosyalist ödev»le) birleştirilebileceğini, ve bu iki ödevin aynı anda yerine getirilebileceği iddia edilirse, o zaman bu, «her iki inkilâbı bir hamlede başarma» teorisi olur ki, bunu hakiki inkilâpçılar ütopist bir teori olarak red ve cerh ederler...

...sosyal sistem bakımından partimizin bugünkü programı vardır, geleceğe ait programı vardır. Bu gün için yeni demokrasi (millî demokratik devrim), gelecek için sosyalizm; bu ikisi aynı ideolojinin aydınlattığı organik bir bütünün parçalarıdır.

...sosyalist cumhuriyet, muayyen bir tarihî devre içinde sömürge ve yarı - sömürge devletlerin inkılâplarına uygun değildir. Binaenaleyh, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde inkilâpların kabul edebilecekleri şekil, muayyen bir tarihî devre boyunca ancak üçüncü şekil, yâni yeni demokratik cumhuriyet olabilir. Bu, muayyen bir tarihî devrenin gerektirdiği bir şekildir; bu sebepten geçici fakat zaruri bir şekildir.»

Bundan başka Lenin, meseleyi açıkca şöyle koymaktadır: «Bugün köylülerin toprak ağaları karşısındaki mücadelesi devrimcidir... Ve biz, bu devrimci demokratik tedbiri her bakımdan desteklemekteyiz. Ama bu tedbiri, «kamulaştırma», «toplumsallaştırma» diye adlandırıp hem kendini, hem halkı aldatmak gerici bir küçük burjuva ütopyasıdir. Bu hayal gerici sosyalistlerin olsun.

...Ve hepimiz işçi kurtuluşunu, işçilerin kendi elleriyle gerçekleştireceğine inanıyoruz; yığınlar bilinçlenmeden ve örgütlenmeden, yığınların burjuvazinin tümüne karşı açıkca mücadele hazırlığı ve bu yolda eğilimi gerçekleşmeden, bir sosyalist devrim söz konusu olamaz. Bizi sosyalist devrimi geciktirmekle suçlayan anarşistlere cevabımız şudur: Biz sosyalist devrimi geciktirmiyoruz, biz biricik güvenilir yoldan, demokratik devrim yolundan, sosyalist devrime doğru ilk adımı atıyoruz. Kim sosyalizme, siyasî demokrasi dışında başka bir yoldan varmak istiyorsa (demokratik mücadelenin dışında, bu kazanılmadan), iktisadî olduğu gibi, siyasî bakımdan da saçma, gerici sonuçlara varması kaçınılmaz birşeydir. Eğer, işçiler gelip de bize, «niçin azami programımızı uygulamıyoruz?», diye sorarlarsa; kendilerine, halk yığınlarının demokrasiye bağlı olduklarını, henüz sosyalizme yabancı olduklarını, proleterlerin henüz örgütlenmemiş olduklarını göstereceğiz. Öyleyse gidin Rusya'da bir boydan bir boya yüzbinlerce işçiyi örgütlendirin, milyonlarca emekçiye programımızı kabul ettirin! Deneyin bunu ve sosyalizm hak-

kında anarşizm kokan cafcaflı sözlerle yetinmeyerek deneyin! Hemen göreceksiniz ki, bu örgütlendirme ve bilinçlendirme işi, bu sosyalist eğitim işi, DEMOKRATİK DEVRİMİN eksiksiz tamamlanmasına bağlıdır.»

Türkiye gibi emperyalizmin boyunduruğu altındaki yarı - sömürge ve yarı - fedal bir ülkede, işçi partisi üyelerinin, yukarıda Marx, Lenin ve Mao tarafından açıkca ortaya konan gerçekleri savunmaları ve bilimsel sosyalizmin ilkelerinin öğrenilmesi uğrunda mücadele etmeleri haysiyet divanlarına konu oluyorsa, «işin için de iş» olduğu görünüşü ortaya çıkmaktadır.

Bu durumda, bütün dürüst sosyalistler ciddi biçimde, içinde bulunduğumuz ortamı, partinin işleyiş biçimini, süre gelen olayları toplu olarak düşünmelidirler. Özellikle, haysiyet divanı üyelerinin bu konuda karar verirken son derece dikkatli davranmaları gerekmektedir. Partimizin, sürüklenmek istendiği yer neresidir? Bilimsel sosyalizmi savunan devrimci militanlar neden toplu olarak partiden ihraç edilmektedirler? Yapılmak istenen şeylerin özü nedir? **Aksi halde, sekter bir disiplin anlayışı ile hareket edilecek olursa, bu, bilimsel sosyalizmin ve onun ustalarının TİP içinde mahkûm edilmesi olur ki, bu bir «işçi partisi» için çok önemli bir meseledir!**

Gerekçede ileri sürülen isnatlar

a — MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM STRATEJİSİNİ SAVUNMAK.

Evet, MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM!.. Biz proleter sosyalistleri, bilimsel sosyalizmin, Türkiye şartlarındaki uygulaması demek olan bu ilk hedefi önümüze koymuşuz. Son olağanüstü kongrede de bunu yasaklayan bir karar yoktur, tam aksine, strateji tartışmaları serbest bırakılmıştır.

Gerekçede, bizlerin, «Demokratik Devrim Derneği'nin propagandasını yaptığımız» ileri sürülmektedir. Ayrıca, partiye Demokratik Devrim Derneğinin (DDD)'nin sloganlarını asmamız» bir suçlama olarak değerlendirilmektedir.

Parti lokalinde asılı olan sloganlar şunlardır: «Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz», «sosyalizmin bilimi, işçi sınıfının silâhıdır», «Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye», «Kahrolsun oportünizm...» Bu şiarlar, DDD'nin değil, aslında, bilimsel sosyalizmi eylem klavuzu yapmış bütün sosyalist örgütlerin devrimci şiarlarıdır.

Hedef : TİP'i bu şiarlar doğrultusunda devrimci bir hüviyete kavuşturmaktır. Eğer , bu sloganların savunulması kınanmak isteniyorsa, ve bu slo ganların doğrultusunda eylem göstermek suç oluyorsa, partimiz gerçekten bizlerin tesbit ettiği yerlerden de daha kötü yerlerdedir ve sosyalistlere bu durumda daha faal çalışmak görevi yüklenmektedir. Bizler, bu şiarlardan dolayı suçlanmaya karşılık, müdafaa yapmayı kabul etmiyoruz! Bu sloganları ilçe lokaline biz yazdık ve bu sebepten partiden atılacaksak, bunu kabul ediyoruz!..

b — PARTİ TÜZÜK VE PROGRAMI DIŞINDA FAALİYET GÖSTERMEK :

I — Tüzük açısından hareketlerimiz:

Haysiyet divanına verilmemize sebep olan toplantı, ilçe yönetim kurulu tarafından, gençlik kolu yöneticileri ve devrimci parti tabanı ile birlikte düzenlenen resmi bir toplantıydı. Başkan Celâl Beyaz, «taban ile birlikte çalışmak istediğini, bu bağı kuramadığını ve aramızda konuşup tartışarak, «asgari müşterekler içinde» anlaşabilmemizin mümkün olduğunu ileri sürdü. Bir toplantı yapılmsını, bütün arkadaşların, açıkca meseleleri ortaya koymalarını ve bu yolla bir anlaşma zemini ortaya çıkabileceği» görüşünü savundu.

Bu olumlu çaba bütün üyeleri memnun etti. Sözü geçen toplantıda da devrimci parti tabanının istekleri kendisine sunuldu. (Bu istekler haysiyet divanındadır.) Bir temel üzerinde anlaşmadan, ideolojik birliğe erişmeden, hiç değilse bazı somut olay ve fikirlerde birlikte olmadan, verimli bir çalışmanın imkânsızlığı ortaya kondu. Parti militanlarının şevkli çalışması ve giderek olumlu sonuçlar elde edilmesi için, hiç değilse, parti tabanı tarafından ileri sürülen tekliflerin gerçekleştirilmesi için çaba harcanması gerektiği kendisine söylendi.

Celâl Beyaz, «Bu isteklerin bir kısmının üst organlar tarafından halledilecek bir konu olduğunu, örneğin kongrelerin

savunma

yapılması konusunda bizlerle aynı düşündüğünü, fakat bunun üst organlar tarafından yasaklandığını» söyledi. Bizler de kendisine, «Siz ilçe yönetim kurulu olarak, ilçe tabanının isteklerine, kendinizin de böyle düşündüğünü ekliyerek üst organlara karşı itirazınızı yapınız. Bu sizin tüzük hakkınızdır», dedik. Celal Beyaz, «Bu istek kabul edilmezse ne olacak? Beni de haysiyet divanına verirler» deyince de «O zaman sizde parti içi demokrasi, devrimcilik vs. gibi mücadelelerde saflarımızda olursunuz» dedik.

Aramızdaki tartışma bu kadardır. Aynı gün, yönetim kurulu üyesi olarak orada bulunan ve tartışmaları hiç katılmadan dinleyen Celâl Küçük ve Şaban Yıldız sonradan bizlerin haysiyet divanına verilmemiz için, söz konusu isteklerimizi kullanmak ve olayları tahrif ederek aleyhimizde delilleştirmek yolunu tuttu.

Son olağanüstü kongre kararlarına göre, partide, yönetim kurulları tarafından düzenlenen toplantılarda, üyeler, parti içi meseleleri ve her türlü konuyu geniş bir özgürlük içinde tartışabilme hakkına sahiptir. Söz konusu toplantı böyle bir toplantıydı ve bu yolda, toplantıda söylediklerimiz ve ileri sürdüğümüz somut teklifler yüzünden haysiyet divanına verilmemiz, öz açısından olduğu kadar, usul açısından, tüzük ve kongre kararları açısından da yanlıştır.

II — Program açısından hareketlerimiz:

««Millî Demokratik Devrim, politik iktidarın işçi sınıfı öncülüğünde devrime katılan bütün millici sınıflar tarafından ele alınmasıdır. Millî demokratik iktidar, ülkede emperyalizmin, burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik hâkimiyetlerine son verir. Onların tekrardan politik iktidarı ele geçirmelerini önler.

TİP programı; hedef olarak toprak reformunu, dış ticaretin büyük bir kısmını ve bankacılığı, önem ve imkân sırasına göre devletleştirmeyi, sigortacılığı devletleştirmeyi öngörmektedir. Bütün bu işlemlerin demokratik hedefler olduğu da yine program dikkatli okunursa gayet rahatlıkla anlaşılacaktır.

Programımızın 87. sayfasının 4. paragrafında, toprak ve tarım reformunun gerekçesi şöyledir: Büyük toprak sahiplerinin demokratik rejimi aksatan sosyal ve kültürel gelişmeyi frenleyen, sosyal adalet ve güvenliğe karşı zararlı nüfus ve hakimiyetlerini önlemek için bugünkü geri tarım işletmeciliğinin sosyal - ekonomik bir sistem olarak anlaşması mutlaka gerekmektedir.»

TİP programı, giriş bölümünde, «Türkiye Işçi Partisi, Türk işçi sınıfının ve onun tarihi, bilime dayanan demokratik öncülüğün»den söz etmekte ve «Türkiye İşçi Partisi, yurt ve dünya olaylarını, Türk işçi sınıfı ve emekçi yığınları açısından değerlendirir» demektedir. Ve programın, bilimsel sosyalizmin ışığında hazırlandığı söylenmektedir. Yani, TİP, bilimsel sosyalizmi, bir sosyalist parti olarak kabul etmekte ve önümüzdeki devrimci hedeflerin demokratik hedefler olduğunu söylemektedir. Programın «Temel İlkeler» bölümünde;

1 — Her alanda bilime dayanan politika,

2 — Halkın günlük hayatında gerçekleşen **(bütün halkın)** DEMOKRASI,

3 — Emekçi halkın yürütümüne doğrudan doğruya katılıp yönettiği emekten yana plânlı devletçilik

Bu bölümde, «TİP'in iktidara geldiği zaman yapacağı ilk iş, devlet teşekküllerinin, bugün olduğu gibi özel sektör yararına değil, emekçi halk yararına çalışmasını sağlamak olacaktır» denmekte ve «özel şirketlerin tröst ve karteller meydana getirmeleri veya her ne yolla olursa olsun **millî pazarı** tekelleri altına almaları mutlaka önlenecektir» biçiminde hedefler saptanmaktadır.

Yani, programımız, doğru olarak, sosyalist bir plânlama ve ilkeler getirmemekte, sadece, HALK YARARINA bir takım tedbirler getirmekte ve burjuva sınıfının, kendi diktatörlüğünü kurmasına engel olabilecek öneriler ileri sürmektedir

Özel sektör konusunda da, «karma ekonominin» hedefimiz olduğunu açıkça yazmakta ve «devlet sektörü dışında kalan ekonomik faaliyet alanları özel teşebbüsün işletmeciliğine bırakılacaktır» demek tedir.

Yani, özet olarak, programımızda öngörülen hedefler, baştan aşağıya, millî-demokratik hedeflerdir ve TİP programı kesinlikle bir sosyalist programı değildir.

Bu açıklamaların ışığında, bilimsel sosyalizmin ilkelerini savunan, ilk aşama o-

larak gerçekleştirilmesi gereken görevin millî - demokratik hedefler olduğunu söyliyen biz, proleter devrimcilerinin, parti programı dışında faalıyet gösterdiğini iddia etmek son derece yanlış bir değerlendirmedir Tam aksine, TİP programının «sosyalist bir program» olduğunu ileri sürmek ve onu halka sosyalist bir program olarak göstermeye kalkmak parti programına aykırıdır ve onun dışında faaliyet göstermektir.

c — ATANMIŞ YÖNETİM KURULU ÇALIŞMALARINI SABOTE ETMEK:

İlçemiz, kısa dönem içinde dört atanmış yönetim kurulu değişmiştir. Önce de belirttiğimiz gibi, bu kurulların yöneticileri ve başkanlarının çoğunluğu bugün saflarımızda eylem göstermektedirler. Bilimsel sosyalizmin ilkelerini öğrenmekte ve bunu pratikte uygulamaktadırlar. Eğer yöneticilikleri zamanında, bizlerin engelleyici sabote edici tavırlarımızı görmüş olsalardı bugün bizlerle omuz omuza olmazlar ve haysiyet divanına verilmezlerdi.

Bizler, her kurul zamanında, partinin en çalışkan, devrimci eylemler içinde en fazla eylem gösteren militanlarıydık. Parti çalışmalarının bütünü bizim omuzlarımızdaydı ve bunları da başarı ile yerine getirdik. Partimizin, genel olarak içine düştüğü bunalım ortamında, ayakta durmayı başaran bir ilçe de Bakırköy İlçesidir.

Özellikle, bizleri haysiyet divanına veren kurul zamanında, bütün uyarmalarımıza, şahsi ricalarımıza rağmen dört aydan fazla bir zaman ilçeye uğramayan yöneticilerin bizi bu yolla suçlamaları, o zamanki yanılmalarının sonucudur. **İlçenin, yönetim organından yoksun kaldığı bu dönem içinde, parti çalışmaları, aksamak bir yana, en etkili bir döneme ulaşmıştır.**

Şimdiki, atanmış kurul yönetiminde de en fazla çalışan üyeler bizleriz. Hal böyle iken, bizlerin parti çalışmalarını sabote ettiğimizi ileri sürmek ve parti görevlerinden kaçtığımızı söylemek en azından büyük bir hatadır. Bu durum, ilçemiz üyesi, bütün arkadaşlardan soruşturulup, öğrenilebilir. Bütün parti üyelerini şahit gösteriyoruz.

d — PARTİYE KANUNEN ÜYE OLMALARI SAKINCALI GÖRÜLEN KİŞİLERİ İLÇE LOKALİNE GETİREREK, YÖNETİM KURULU MUVAFFAKATI OLMADAN KONFERANS VERDİRMEK:

Durumu böylece ortaya koymak acıdır. Bir kere, söz konusu eğitim, bir önceki atanmış kurulun izniyle yapılmıştır. Eğitim günü ilk defa ilçeye gelen yeni kurulun yöneticilerine bu durum, bizzat, bir önceki kurul üyeleri tarafından dile getirilmiş ve bu konuda yazılı belge istemelerine karşılık, bu belge kendilerine verilmiştir. Bundan sonraki haftalardaki eğitimlerde ise, bizzat Celâl Beyaz bazen eğitime katılmış, sorular sormuş, tartışmalara girişmiştir. Eğitimi yapan **SEVKİ AKŞİT**'e ise, «affedersiniz, biz size karşı değiliz, çok kötü bir ortamda karşılaştık...» şeklinde açıklamada bulunmuştur. Diğer yönetim kurulu üyelerinin çoğunluğu ise, hâlen eğitimlere katılmakta, çalışmalardan yararlanmaktadırlar.

Ayrıca, elli yıllık çetin mücadele ortamında, kellesini koltuğuna alarak yiğitçe mücadele vermiş, o zamanın, çok daha kısıtlı politik ortamında yıllarca hapis yatmış Şevki Akşit arkadaş'ın parti lokaline çağırılmasına karşılık yapılacak bir suçlamanın bütün sorumluluğunu açıkça yükleniyoruz.

«Partiye kanunen üye olmaları sakıncalı görülen», yani, 141 ve 142. maddelerin hışmına uğramış arkadaşların parti lokaline çağırılması hangi açıdan suç olmaktadır? Bu arkadaşların sadece üye olmaları yasaklanmıştır. Ve bizlerin, İşçi Partili olarak, sosyalist olarak, bu anti-demokratik maddelere karşı mücadele vermemiz gerekirken, bu arkadaşların parti lokaline girmeleri, haysiyet divanına verilmek için gerekçe oluyor.

Bu arkadaşların parti lokallerine girmesi yasak değildir. Bu yasak, sosyalist olduğunu iddia eden partili yöneticilerden gelmektedir. Bu son derece üzücü bir davranıştır. Ve bu gerekçeye göre hüküm vermek sorumluluk işidir!

Bir sosyalist parti, bu mücadeleye hayatını vermiş ve bu yüzden mahkûm olmuş devrimcileri, peşin hesaplarla, tecrit etmeye, ve kraldan fazla kralcı davranarak kanunlara bile konmamış baskıları parti içinde uygulmaya işi vardırıyorsa, ciddi olarak, tehlikeli bir rotada olduğu kanısı

savunma

ortaya çıkar. Bu gerekçe ile partiden ihraç edilirsek, bu bizleri değil, bu işlemde katkısı olan herkezi töhmet altında bulunduracaktır. Bu konu üzerinde titizlikle durulmasını, PARTİMİZİN NİTELİĞİ AÇISINDAN ısrarla istiyoruz!

e — AYBAR'IN SOSYALİZM'den SAPTIĞINI VE TİP'İN REVİZYONİST BİR PARTİ HALİNE SOKULMAK İSTENDİĞİNİ İLERİ SÜRMEK.

Partimizin revizyonist bir hüviyete bürüdürülmek istendiğini ve M. A. Aybarın sosyalizmden saptığı tarafımızdan söylenmiştir. Bu yoldaki iddialar, bizzat yöneticiler tarafından dile getirilmekte ve gazetelerde, beyanatlar şeklinde sık sık yer almaktadır. Bizzat Aren, Rıza Kuas ve öteki yöneticiler bu gerçeği, defalarca dile getirmişlerdir. Üstelik, biz, bu savları, kongre kararlarına uygun olarak, yönetim kurallarının düzenlediği bir toplantıda ortaya koyduk. Bu bizim en doğal hakkımızdır. Eleştiri, bir sosyalist partide en temel hak ve görevdir.

Eğer bu bakımdan ihraç edileceksek, bir çok parti yöneticisinin bizlerle beraber ihraç edilmesi gerekmektedir. Aksi halde, sadece bizlere karşı uygulanacak olan bu tutum savunulamaz bir hal alacaktır.

Sonuç

Biz, Bakırköy İlçesine kayıtlı, yedi devrimci arkadaş, partimizin içine düştüğü çıkmazdan bir an evvel çıkarılmasını istiyoruz ve bu yolda mücadele ediyoruz. Partiden atılsak da buna devam edeceğiz. Bilimsel sosyalizmin partimize egemen olması, doğru devrimci stratejinin aktif eylemlerle ortaya konması, halkımızın milli-demokratik mücadelesinde öncü olunması ve nihaî hedef olan sosyalizmin gerçekleşmesi için bütün gücümüzle çalışılması gerektiğini savunuyoruz.

Sosyalist partinin örgütlenme ilkeleri parti içinde uygulanmalıdır. Partimizde, devrimci eğitim bütün kademelerde pazarlıksız uygulama alanına konulmalıdır. İlkelerimiz bunlardır. Bu yolda mücadele ettik ve edeceğiz.

Haysiyet divanının, bizler hakkında vereceği «ihraç» hükmü, mücadelemiz bakımından bir fayda getirmeyecektir. Ve bizleri de durdurmayacaktır. Gönülden istediğimiz, partimizin bu yanlış tutuma girmemesidir. Bu alanda, haysiyet divanı üyelerine büyük sorumluluklar düşmektedir.

İsteğimiz: Bizi haysiyet divanına verecek düşülen hatanın giderilmesi için haysiyet divanın, devrimci bir nitelikle davranması, ve üyelik haklarımızın iadesi yolunda, karar vermesidir.

YAŞASIN HALKIMIZIN MİLLİ DEMOKRATİK MÜCADELESİ!

YAŞASIN SOSYALİSTLERİN, BİLİMSEL SOSYALİZMİN TEMELİ ÜZERİNDEKİ BİRLİĞİ!

YAŞASIN GERÇEKTEN DEVRİMCİ BİR TİP İÇİN MÜCADELE VERENLER!

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Saygılarımızla.

Faruk Haksal, Osman Yalın, Kabil Kocatürk, Ali Haydar Dal, Erdoğan Saldıray. Haydar Muşlu.

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ: On beş günde bir yayınlanır, siyasi dergi * Sahibi ve sorumlu müdürü: Faruk Haksal * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 — Sultanahmet * Tel: 27 39 61 * Ankara temsilciliği: Süleyman Sırrı Sok. No. 2/12 Yenişehir/Ankara * İzmir temsilciliği: Atatürk Cad. 368/2 Alsancak/İzmir * Dizgi: Yüksel matbaası * Baskı: Dilek matbaası * Fiatı: 50 Krş. * Yıllık abonesi: 10 TL, Avrupa uçak: 30 TL, İlân san.: 10 TL.